

EKKLESIA

Ekklesia Amsterdam
zondag 9 februari 2020

Fatale keuze
Het boek Richteren - 2

De kaarsen aangestoken

Stilte nu (Oomen, nieuw)

Drempeltekst

Zijn woord ontkend en misdaan.
Zijn naam gevreesd en vergeten.
Zijn stem in mensen gesmoord.
Een kind dat huilt in zijn droom.

Er zullen woorden zijn,
oeroude stenen die spreken.
Er zal nog weten zijn,
een kind dat hoort in zijn droom.

Stilte nu

Woord ten geleide

Kinderkring

Hoe verder onze ogen reiken (VL 324)

Voorlezing uit het boek Richteren

Richteren 11:1-9.30-40

Jefta, de Gileadiet, was een weerbaar man.
Hij was een zoon van een hoerenvrouw,
Gilead had Jefta verwekt.
Ook de vrouw van Gilead baarde hem zonen.
De zonen van die vrouw werden groot,
ze verdreven Jefta,

ze zeiden hem:

Jij zult geen erfdeel hebben in het huis van onze vader
want jij bent de zoon van een andere vrouw.

Jefta vluchtte uit het aangezicht van zijn broeders,
hij ging zitten in het land Tov-Goed.

Lege berooide mannen verzamelden zich rond Jefta,
ze trokken er met hem op uit.

En het geschiedde na dagen, na jaren:
de zonen van Ammon streden met Israël.

En het geschiedde
zodra de zonen van Ammon streden met Israël:
de oudsten van Gilead gingen
om Jefta te halen uit het land Tov.

Ze zeiden tot Jefta:

Ga, wees onze bevelhebber,
we moeten strijden tegen de zonen van Ammon.

Jefta sprak tot de oudsten van Gilead:

Waren jullie het niet die mij haatten,
die mij verdreven uit het huis van mijn vader?
Waarom zijn jullie naar mij gekomen,
nu - omdat je in moeilijkheden bent?

De oudsten van Gilead zeiden tot Jefta:

Nou ja, nu hebben wij ons gekeerd naar jou.
Ga met ons en strijd tegen de zonen van Ammon -
jij zult ons tot hoofd zijn, over alle inwoners van Gilead.

Jefta sprak tot de oudsten van Gilead:

Als jullie mij doen terugkeren
om te strijden tegen de zonen van Ammon
en JHWH geeft hen voor mijn aangezicht,
dan zal ik jullie tot hoofd zijn.

Jefta deed een gelofte voor JHWH,

hij sprak:

Als jij geeft, de zonen van Ammon geeft in mijn hand,
het zal geschieden:
wat ook gaat uit de deur van mijn huis mij tegemoet
als ik in vrede terugkeer van de zonen van Ammon,
het zal zijn voor JHWH.

Ik zal het doen gaan, opwaarts, als een gave in-vlammen-op.

Jefta trok naar de zonen van Ammon

om te strijden tegen hen
en JHWH gaf hen in zijn hand.

Hij sloeg hen
van Aroër tot waar je komt naar Minniet: twintig steden,
en tot Aveel Kerariem,

een zeer grote slag.

Ze moesten diep buigen, de zonen van Ammon, voor de zonen van Israël.

Jefta kwam naar Mizpa, naar zijn huis

en zie:

zijn dochter gaat uit hem tegemoet, met tamboerijnen, reidansend -

zij was zijn enige,

behalve haar had hij geen zoon of dochter.

En het geschiedde toen hij haar zag

dat hij zijn kleren scheurde en sprak:

O wee, mijn dochter,

jij stort mij in het ongeluk,

jij maakt mij tot een ruïne.

Ik heb mijn mond geopend naar JHWH,

ik kan niet terug.

Zij sprak tot hem:

Mijn vader,

jij hebt je mond geopend naar JHWH,

doe aan mij zoals uit jouw mond is uitgegaan

nadat JHWH aan jou heeft gedaan:

wraak genomen op je vijand, op de zonen van Ammon.

Zij sprak tot haar vader:

Moge dit woord aan mij worden gedaan:

laat mij nog twee maanden,

ik wil gaan, de bergen in

om mijn maagdelijkheid te bewenen,

ik en mijn vriendinnen.

Hij sprak:

Ga!

Hij stuurde haar heen voor twee maanden.

Ze ging, zij en haar vriendinnen.

Ze beweede haar maagdelijkheid in de bergen.

En het geschiedde na verloop van twee maanden:

ze keerde terug naar haar vader

en hij voltrok aan haar zijn gelofte

die hij gedaan had.

Zij had geen man bekend.

Het werd een voorschrift in Israël:

‘Elk jaar gaan de dochters van Israël bezingen

de dochter van Jefta, de Gileadiet,

vier dagen in het jaar.’

Ik kwam op blote voeten (VL 338)

Toespraak

Alex van Heusden

Onstilbare tonen (VL 510)

Intermezzo

mededelingen en collecte

Dienst van de tafel

Hier begint de dienst van de tafel
viering van eucharistie
ritueel van solidariteit
laat ons bidden.

Als het geen droom, geen leugen is
wat ons gezegd is
dat er goed land zal zijn:
een stad van bomen als een tuin,
met woningen voor iedereen,
geef ons dan daar te komen.

En zet voor ons een tafel neer
en geef ons brood
dat als een lichaam voedt.

Gij die ons voor het licht gemaakt hebt (VL 664 zonder Onze Vader)

Moge het delen (Löwenthal, nieuw)

Brood en wijn

Er is naast wijn ook een witte beker met druivensap bij de uitdelers links van het koor

En todo amar y servir (Taizé)

Elke dag, alle dagen, Psalm 145 vrij (Löwnenthal, nieuw)

Voorbeden

Onze Vader (VL 246)

Zegen

De woorden die wij spraken tot elkaar (VL 526)